

"Fortæl om min bedste sommerlejr"

Af Kirstine Tagmos.

Jeg har været spejder i 1. Hinnerup Trop, DDP.

I 1960 fyldte "Det Danske *Pigespejderkorps" 50 år. Det skulle naturligvis fejres med en stor korpslejr.

Da der ikke lige kunne findes et sted på Fyn, der kunne rumme en lejr med 10.000 spejdere, valgte man, at lave 7 store lejre fordelt på syv herregårde rundt på øen.

Vores lejr skulle være på godset Erholm ved Årup.

Hver enkelt lejr var igen inddelt i underlejre. Til hver lejr var desuden tilknyttet en trop med handicappede spejdere, som vi havde ansvaret for at hjælpe.

På hele lejren regnede det rigtig meget, så vi brugte en del tid på at grave render omkring teltene.

En dag skulle Dronning Ingrid komme på besøg i lejren.

Vi skulle alle stille op på snorlige rækker langs den rute hun skulle gå. Vi var i vores stiveste puds, d.v.s., gallauniform, hvide handsker og rød/hvide gallasløjfer.

Også denne dag stod regnen ned, men dronningen ankom til lejren, elegant klædt i gummirøjsere, uniform, og gennemsigtig regnfrakke. Hvad der imponerede os mest ved besøget var, at hun havde lange røde negle, hvilket var en utænkelig ting for os, da make-up var forbudt, når vi var i uniform.

En dag under lejren skulle alle 10.000 spejdere samles på stadion i Odense. Vi blev i særtog transporteret fra de forskellige lejre, og så marcherede vi i stjerneform til stadion. Da alle var samlet, ankom Dronningen og lidt efter landede Lady Baden Powell i helikopter midt på stadion. Det var et meget højtideligt øjeblik, da hun steg ud af maskinen, der var et øjeblik total stilhed, og så gik der ligesom et sus gennem hele forsamlingen. Det var stort at opleve, og det står klart i min erindring, men hvad der ellers skete mere, husker jeg ikke.

Jo, ved afslutningen af højtideligheden, fik at vide, at der havde været skybrud i lejren, og at vores trop var særlig hårdt ramt, da vores lejr lå i en lavning- at alt var gennemblødt og nærmest sejlet ud af teltene.

Jeg husker, at jeg var meget bekymret for min fine nye grå kanvas skuldertaske, den havde jeg fået til min konfirmation samme forår, og den var mit kæreste øje. Den overlevede regnen, men ikke uden diverse skjolder, som aldrig forsvandt.

Nå, alle soveposer kom op i laden på godset, for at tørre, og her måtte vi så tilbringe de næste par dage til alt var tørt,

De næste par nætter sov vi på høløftet. Et par gange kom godsejerparret selv og serverede kakao og boller for os, det gjorde også stort indtryk.

En herlig lejr med mange gode minder, der har fæstnet sig i mig.

Kirstine.